

Konrad Seidl

Konrad Seidel se je rodil prvega februarja 1920 leta v Spodnji Polskavi, kot najstarejši med brati. Od njega smo se poslovili 29.12. 2004 na sevniškem pokopališču.

Otrok je bilo 12. Kasneje so se selili na Gozdnik nad Laškim v staro logarnico.

Gozdarstvo je začel spoznavati že v rani mladosti. To ni bilo čudno, saj sta bila tako oče kot ded gozdarja in prva učitelja Konradu.

Po nagovarjanju očeta gozdarja se je odločil za gozdarski poklic in se leta 1936 vpisal v Državno nižjo gozdarsko šolo v Mariboru. Sam je že prej delal v gozdu, da je prihranil denar za šolanje, kajti šolnina je znašala kar dve tretjini očetove plače.

Prva zaposlitev je bila pri veleposestniku in trgovcu Rakušču, kot delo gozdarskega delovodje in delavca v gozdu. Bližala pa se je druga svetovna vojna. Konrad je bil vpoklican v staro jugoslovansko vojsko, leta 1941 so ga zajeli Nemci in odpeljali v nemško vojno ujetništvo. In vse do maja 1945 je ostal v Nemčiji na prisilnem delu. Po prihodu domov se je vključil v odbore nove države. Oktobra 1945 leta je postal revirni vodja 700 ha državnih gozdov na Jatni in vodja žage na Jagnjenici. Že leta 1947, pa je bil premeščen na Gozdno skrbništvo Boštanj kot pomočnik oskrbnika. Napredoval je v naziv nižjega gozdarskega tehnika. Kmalu pa je bil imenovan za upravitelja Gozdne uprave Sevnica in napredoval v naziv: gozdarski tehnik. Gozdarska proizvodnja je iz leta v leto skokovito naraščala, plani so bili narejeni v političnih štabih, v gozdarskih upravah so se ustanjavljale gozdarske delovne brigade, ki so jih vodili politični aktivisti. Vladal je čas političnih dekretov in tako je tudi Konrad postal direktor Gozdnega gospodarstva Brežice, kjer se je moral spopasti tako s političnimi sekretarji kot opravili v gozdu, predvsem pa zadostiti nerazumnim planom, postavljenim od zgoraj. Kot operativec je vedel, kaj se lahko naredi in kaj ne. Zato je odstopil kot direktor. Kar je bilo za tisti čas zelo nevarno. A k sreči le po močnem pranju možgonav, kot je včasih povedal in enoletni prepovedi napredovanju v

zvanju in plači, so ga zaposlili na ministrstvu za planerja gozdne proizvodnje. A v dobavi lesa je škripalo in Konrada so poslali v LIP v Nazarje in pozneje v LIP Celje. Zopet se je z vso srčnostjo predal delu do planskih obveznosti s polno nevšečnosti. A povojna obnova in čas dekretov je bil počasi pri koncu in Konrad se je l. 1955 zaposlil nazaj v Sevnico, kjer je tudi spoznal svojo ženo. Upokožil se je kot direktor TOZDA gozdarstvo Sevnica l. 1978.

V Sevnici se je Konrad lahko posvetil celostnemu bitju Gozda, celostni gozdarski dejavnosti. Posebno pozornost je namenil drevesničarstvu in gojenju gozdov. Sodeloval je pri osnovanju drevesnic na Hotemežu, Dolini in Lanišču. Vzgajali so sadike za lastno uporabo in za prodajo. Razen iglavcev so gojili tudi žlahtne listavce kot so veliki jesen, gorski javor, domači kostanj ...

Želel je popraviti napake, ki so bile povzročene gozdomom v povojnih letih. Zato je znal pristopiti k načrtnemu delu in obnovi gozdov.

Gozdnih cest ni bilo. Tudi tukaj je naš Konrad oral ledino, kot je le on znal. Pa se naj spomnimo le ceste v Radovan, ki jo je zgradil še preden so se oblastniki zavedli.

V gozdove za sečnjo in spravilo so pričeli

uvajati motorne žage in traktorje. Konrad je bil prvi, ki je zaposlil zasebnike za spravilo lesa s stroji. Kasneje pa je tudi Gozdno gospodarstvo nabavilo traktorje.

Konrad je v gozdarstvu na mnogih področjih oral ledino. Nikoli ni vrgel puške v koruzo. Bil je zavezan Gozdu in poštenosti tako do njega kot svojih stanovskih kolegov in vseh ljudi okoli sebe. Bil je dosleden in načelno neizprosni, zato tudi močno spoštovan.

Naj se spomnim samo sprehoda ob srečanju gozdarjev izpred dobrih deset let na Jatni, ko je

nam mlajšim kolegom, znal tako srčno govoriti o gozdu, drevesu, kako so sejali jelko...

Srečanja z njim so bila vedno nekaj posebnega, vedno je nam znal odkriti novo tančico nad drevesom, gozdom in resnico življenja. Kolega Konrad je znal to resnico udejanjati in živeti.

Slovenskemu gozdu je podaril neizmerno dosti časa, energije, vsebine in ljubezni. Gozd ne pozablja.

Naj mu bo lahka slovenska zemlja in gozd, ki ga je imel tako rad!

Jože PRAH

Gozdarski vestnik, LETNIK 63 • LETO 2005 • ŠTEVILKA 5-6
Gozdarski vestnik, VOLUME 63 • YEAR 2005 • NUMBER 5-6

Glavni urednik/Editor in chief
mag. Franc Perko

Uredniški odbor/Editorial board

prof. dr. Miha Adamič, doc. dr. Robert Brus, Franci Furlan, Dušan Gradišar,
Jošt Jakša, prof. dr. Marjan Kotar, doc. dr. Darij Krajčič, prof. dr. Ladislav Paule,
dr. Primož Simončič, prof. dr. Heinrich Splecker, dr. Mirko Medved,
prof. dr. Stanislav Sever, mag. Živan Veselič, prof. dr. Iztok Winkler,
Baldomir Svetličič

Dokumentacijska obdelava/Indexing and classification
Maja Božič

Uredništvo in uprava/Editors address
ZGD Slovenije, Večna pot 2, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Tel.: +386 01 2571-406

E-mail: gozdarski.vestnik@gov.si
Domača stran: <http://www.dendro.bf.uni-lj.si/gozdV.html>
TRR NLB d.d. 02053-0018822261

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana
Letno izide 10 števk/10 issues per year

Posamezna številka 1.500 SIT. Letna individualna naročnina 8.000 SIT. za dijake in študente 5.000 SIT. Letna naročnina za inozemstvo 60 EURO.
Letna naročnina za podjetja 22.000 SIT.

Izdajo številke podprlo/Supported by
Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo RS
in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS

Gozdarski vestnik je eferiran v mednarodnih bibliografskih zbirkah/Abstract from the journal are comprised in the international bibliographic databases:
CAB Abstract, TREECD, AGRIS, AGRICOLA.

Mnenja avtorjev objavljenih prispevkov nujno ne izražajo stališč založnika niti uredniškega odbora/Opinions expressed by authors do not necessarily reflect the policy of the publisher nor the editorial board

Foto: M. Cimperšek